

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

AZ ÉLETET ADÓ LÉLEK

Húsvét után az ötvenedik nap, Pünkösd van. Mit is ünneplünk ilyenkor? A Szentlélek eljövételét és az egyház születésnapját. Ki is ez a Szentlélek? Olyan megfoghatatlan olykor számunkra. A mennyei Atyáról és Jézusról sokat tudunk. S a Szentlélekről? Tudjuk, hogy megszenteli a világot, megtanultuk, hogy Ő a harmadik isteni személy, de mit tudunk még róla? Legjobb, ha megnézzük, miképpen mutatja be Őt a Biblia. Amikor Mária találkozik Gábor angyallal, elmondja neki, hogy a Szentlélek fog téged megárnnyékozni. Ezután Mária útra kel Erzsébethez. Miután köszöntik egymást, Erzsébet eltelik a Szentlélekkel (vö. Lk. 1, 35. 39-42). Jézus is beszél róla. Ő a vigasztaló, akit Jézus küld hozzánk, Ő győzi meg a világot a bűnről, Ő vezet el a teljes igazságra. (Vö. Jn. 16, 5-15). Kiárasztotta Jézus a bűnök bocsánatára (vö. Jn. 20, 22-23).

A napokban olvastam Szent Ágoston-tól, hogy egy gyönyörű képpel mutatja be a Szentlelket: „Ő az Atya útja Jézushoz.” Szent Viktori Richárd középkori szerzetes, pedig így fogalmaz-

za meg: „A Szentlélek, az Atya és a Fiú szeretetkapcsolata.”

Nézzük meg, mi történik azzal, aki találkozik a Szentlélekkel. Az apostolok zárt ajtó mögött varakoznak és félnek. Amikor eltelnek a Szentlélekkel, megtelik a szívük örömmel és bátrak lesznek. Ez nem megy halkan az ő esetükben. Tömeg verődik össze, kíváncsiak a „zajra.” Péter ezeknek a kíváncsiskodóknak beszél. Elmagyarázza, hogy mi történik. Olyan nagy hatása van a beszédének, hogy ezekből a kíváncsi emberekből lesznek az első keresztyén közösségek. Látjuk tehát, hogy a Szentlélek közösséget, egyházat hoz létre. Továbbá a Szentlélek a világ végzetéig vezet az egyházat – akkor is, ha nem mindig érezzük – s velünk marad.

Amikor Péter Kornéliusz százados házában hirdeti az ígét, kiárad rájuk a Szentlélek (vö. Apcsel. 10. fejezet). Pál is hasonló dolgokat tapasztal, a pogányok is részesülnek benne. Ez lesz a döntő érv, hogy a jeruzsálemi zsinaton elfogadják a pogányokat. Így az egyház kezd egyetemessé válni.

Pál apostol a Galata levélben említi a Lélek gyümölcseit: „a Lélek szerint járjatok... A Lélek gyümölcsei pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás (vö. Gal 5, 13-26). A Szentlélek adományokat is ad. Bölcsesség, tudomány, prófétálás, csodatévő hatalom, (vö. 1 Kor. 12). A Lélek ajándékait mindenki azért kapja, hogy használjon vele. (1 Kor 12, 7) A Szentlélek bennünket is vezet. Van, aki minden nap kéri az Ő segítségét. Fontos figyelni arra is, hogy milyen ajándéka erős bennünk. Aki a bölcsesség adományát birtokolja, fontos, hogy meg is szólaljon, ott, ahol kell. Aki a prófétálás adományát érzi erősnek, menjen, és hirdesse cselekedeteivel és szavaival az élő Istent. Aki vigasztalni tud, jöjjön el velünk a kórházba csütörtökönként. Kérjük a Szentlélek vezetését az életünkre, családunk életére, az egyház életére, hazánk életére. Vegyük észre a másik ajándékait, és örvendjünk Jézussal neki, az egyház szívében.

HEGYHÁTI TIBOR káplán

EMLÉKEIM KARCSI BÁCSIRÓL

Az első emlékem Schüller Karcsi bácsiról 1986-ból való, amikor a plébánia ifjúsági csoportjában Pavlekovics Ferenc káplán atya bemutatta nekünk, mert Ő vállalta felelőségével, Nusi nénivel egy hetes medjugorjei (nyári) zarándoklatunk technikai vezetését. A tábor ideje alatt főzött ránk, ellátott minket hasznos cserkész tanácsaival, ami egy sátoros táborban jól jött. Karcsi bácsi nagyon finoman főzött. Évekkel később a plébánián is sokszor főzött papi rekollektiók alkalmával. A táborozás után se szakadt meg vele kapcsolatunk, továbbra is szíven viselte a plébániai ifjúság életét. Lelkesen vetette bele magát mindenbe, amit csak elvállalt. Úgyes kezű ember volt, (faesztergályos). Csontból készített nekünk keresztet, amit a nyakunkban hordtunk, többen évekig. A plébánia első nagy ping-pong csatái is az általa készített asztalon folytak.

Amikor Bíró László atya püspök lett, az általa fából és csontból készített pásztorbotot ajándékozták a szekszárdiak neki.

Folytatás a 2. oldalon

Folytatás a 1. oldalról

A 90-es évek elején újraindult a hitoktatás, amiben szintén részt vett évekig.

Toborozta a gyerekeket az általa indított belvárosi cserkészcsapatba. Bevallom, nem hittem akkor, hogy sikerül neki a cserkészcsapat elindítása a kezdeti nehézségek láttán, de örök optimizmusa őt igazolta. Ez idő tájt építettük a közösségi házat. Ő is sokat

segített. A konyhában is ott van keze munkája, a bútorok.

A templomban is sokat segédkezett. Évekig ő vetített az ifjúsági miséken, segített a karácsonyi fenyőfa állításban. Templomunkban is hagyott emléket, a 2000-ben felszentelt zászlóknak ő készítette el a tartóját.

Akárhányszor találkoztam vele, mindig vidám volt. Sose láttam szo-

morúnak, még akkor sem, mikor kérdeztük, hogy van, mert tudtuk, súlyos beteg.

Abból a medjugorjei csapatból többen is megerősítenének abban, milyen meghatározó volt személye az ifjúság életében. Szeretett minket. Karcsi bácsi! Mi is szerettünk Téged.

FRANK EDIT ÉS A KÖZI

ZARÁNDOKLAT AZ ÖRÖM ÚTJÁN

NÉHÁNY SZÓ A KECSKEMÉTI SZENT CSALÁD PLÉBANIÁRÓL

Kecskemét panelházas külvárosában, a Széchenyi-városban 1994-ben szerveződött a plébánia. 1998-ban került ide Jávorka Lajos atya, akivel együtt kezdték meg a templom építését. A templom azóta is folyamatosan épül-szépül. A 37.000-es lakosú, panelházakból álló telepen ezen idő alatt több, mint ezer ember vált rendszeres templomba járóvá. A plébánia célja és törekvése, hogy a betontömbök által egymástól elidegenült embereket egyetlen nagy családdá formálja, innen kapta a plébánia és a templom a Szent Család nevet.

A hét minden napján van szentmise, vasárnaponként 1/2 9-kor diákmise.

Egy napsütéses szombati napon egyházközségi képviselőtestületi kirándulásra mentünk az őcsényi és decsi képviselőkkel és a lelkeségi csoportok vezetőivel. Vendéglátóink a kecskeméti Szent Család Plébánia közösség tagjai voltak. Útközben lélekben is felkészültünk e lelki napra, együtt imádkoztunk és énekeltünk. A kirándulás időpontja egybeesett az Európai Unióhoz való csatlakozás napjával – erről sem feledkezünk meg –, diakónusunk érdekes ismertetést tartott a lelképásztorok e témakörben kifejtett nézeteiről.

A meglátogatott kecskeméti plébánia napjainkban alakult, mindössze hat éve működik; Jávorka Lajos plébános kezdeményezésével, missziós munkájának köszönhetően jöhetett létre. Új házat építettek egy 37 000 lakót számláló óriási lakótelepen, ahol az egyházi közösségi élet valamilyen formája helyet kap: közösségi ház és templom, kápolna, két lelkészlakás, foglalkoztatók, cserkészotthon és urnatemető. Lajos atya nagy lelkesedéssel fogadott bennünket, s részletesen beszámolt a plébánia életéről, az építkezés menetéről, nehézségeiről, örömeiről. Mindannyiunkat megragadott, hogy a közösséghez tartozó családokban a gyerekek száma átlagosan 3,5. A délutáni beszélgetésen például olyan édesanyával találkoztunk, aki férjével együtt hat gyermekét neveli. A vasárnapi szentmiséken a plébános atya kihirdeti, hogy mely családnál várható gyermekáldás, s a hívek együtt könyö-

rögnek értük. Érdekes volt számunkra hallani, hogy miként forrta ki magát ez a közösség, s miként jöttek létre a ma már jól működő, egymás munkáját ismerő és segítő csoportok.

Egy újszerű programon is résztvettünk, amit sokunk még nem ismert, Örömutat jártunk a kecskeméti arborétum ösvényein. A Keresztúthoz hasonlóan itt is stációk vannak, de mint a neve is mutatja, nem a szenvedés, fájdalom, bánat van a középpontban, hanem örvendezés, a feltámadás öröme. A stációknál egy-egy család bibliai idézetet olvasott fel, majd személyes életükből hozott példákkal vagy a család által előadott kicsi epizóddal rávilágítottak, hogy a Jóisten értünk munkálkodik. A stációk között gitáros kísérettel dicsértük az Urat. A út végére fizikailag ugyan kifáradtunk, de lelki élményekben mindenképpen gazdagodtunk.

Ezután a plébánia melletti középiskola éttermében ebéddel vendégelt meg nemcsak bennünket, szekszárdiakat, hanem az Örömútra érkező budapesti vendégeket, barátokat is.

Délután Lajos atya bemutatta nekünk közvetlen munkatársait, akik beszámoltak a plébánián folyó élet mindennapi menetéről. Sokféle csoport létezik, s vannak, akik egyszerűen több csoport munkájába belefolyóknak családtagjaik, gyermekeik révén. A megismert emberek szoros és baráti kapcsolatban vannak egymással és Lajos atyával, feladataik elvégzésében kölcsönösen segítik egymást. A plébá-

niához tartozó családok havonta többször találkoznak egymással, nyaranta együtt táboroznak. Szokatlan és tiszteletre méltó, hogy e lelkes közösség saját anyagi nehézségei ellenére Kárpátján segíti az ottani közösséget erkölcsi és pénzügyi vonatkozásban egyaránt.

Lajos atya előadással is készült számunkra, de erre az elnyúló beszélgetés miatt nem jutott idő. Programunk zárásaként szentmisén vettünk részt, ezen megemlékeztünk a munkás Szent Józsefről, anyák napjáról, s Lajos atya néhány rövid gondolatot mégis elmondott a tervezett előadásából. Idézett a pápa Egyház Európában című munkájából, mely aktuálisan a plébániák szerepéről szólt. Ismét újszerű élményben volt részünk: a könyörgések nem előre meghatározott mondatok voltak, hanem bárki elmondhatta kérését, amiért mindannyian könyörgöttünk. A szentmise végén áldást énekeltünk Lajos atyának, mivel ebben az esztendőben van a 25 éves jubileuma.

Útban hazafelé ismét együtt imádkoztunk, majd bárki elmondhatta gondolatát, véleményét a nap során megtapasztalt élményekről. Elhatározások születtek, mi is szeretnénk jobban közösséget vállalni egymással, megismerni a különböző lelki csoportok munkáját. A családok számára alakulóban van a közös nyári táborozás megszervezése.

Köszönjük Laci atyának, hogy jó ötlettől vezérelve megszervezte nekünk ezt a kirándulást és részt vehettünk rajta!

CSÉKÉNÉ K. ÁGNES

KERESZTÉNY LETTEM

Újraolvasva a címet, bevallom, gondolkodóba estem. Az első lépést megtenni a legnehezebb, de ez nem csak az írással van így. Csupa kérdés tornyosul előttem. Mikortól mondhatom, hogy keresztény vagyok? Csak a húsvéti szertartás tett azzá? Vagy azzal, hogy hittanra jártam, hogy eldöntöttem, hogy az életem másképpen szeretném folytatni, már kereszténnyé váltam?

Az biztos, hogy a keresztelezés pillanata fordulópont számomra. A hosszú út, a felkészülés folyamata 2004. április 10-én befejeződött. Ez a megállapítás túl szűkszavú ahhoz képest, hogy mennyi élmény és mennyi izgalom fűződik ehhez az időszakhoz, hiszen szertartások egész sora előzte meg a nagy eseményt. Bár László atya és a többiek is igyekeztek könnyebbé tenni a beilleszkedést, mégis sokszor nehéz volt. Az, hogy kitartottam, számomra is jelszó értékű.

Előbb beleszóppentem a hittanosok kis közösségébe, majd a templomban a szekszárdi katolikus hívők is befogadtak. Ám az egyértelmű, hogy megkeresztelésem valami új kezdete is lett: azon az estén a KATOLIKUS EGYHÁZ fogadott tagjai közé társaimmal együtt. Ettől kezdve már erkölcsi parancsra és kötelességünkké vált, hogy „igazi” keresztényként folytassuk az életünket. Már nem csupán saját magunkért, hanem Jézusért is élünk.

A nagyszombati szertartás befejeztével sokan feltették a kérdést: Milyen érzés kereszténynek lenni? Akkor még sem én, sem a többi frissen keresztelt nem tudott erre igazán válaszolni. „Nagyon jó!” – mondtuk, és tényleg ezt is éreztük. Meghatottak voltunk, teljesen fáradtak a sok izgalomtól, a szertartás szépségei lenyűgöztek minket; szavak, mondatok, gondolatfoszlányok kavargtak a fejünkben... A családtagjaink, szeretteink körbevettek minket, gyönyörű percek voltak ezek. De el kellett telnie egy kis időnek, hogy a kérdésre komolyan válaszolhassak.

Hogy most mit érzek? Hálás vagyok, hogy mindebben részesülhettem. Felnöttem megkeresztelkedni, tudatosan választva és vállalva mindazt, ami ezzel jár; átélni, hogy lépésről lépésre közelítek a nagy nap, a célo felé: ez ki mondhatatlanul jó érzés volt. Annyi mindent megtudtam magamról és másokról. Minden egyes hittanóra közelebb vitt ehhez. Megtanultam, milyen jó jót tenni, szeretni másokat és hagyni, hogy mások is feltétel nélkül szeressenek minket. Számomra kereszténynek lenni ezt jelenti.

Hogyan tovább? Még nem tudom. De azt már igen, hogy melyik úton akarok továbbmenni.

BANÓ EDINA

TESZT A SZENTLÉLEKTŐL!

- 1.) Kitől, honnan jöttél?
- 2.) Kinek, – Kihez tartozol?
- 3.) Kinek hálálkods? – Hálálkods valakinek?
- 4.) Kit ismersz lelkileg magad felett? Vagy teljesen önállóan érzed magad?
– vagy már nem tudod honnan jöttél?...
- 5.) Mi az életed célja? Mi lesz veled halálod után?
Lefekvés után gondolsz-e a fenti kérdésekre?
- 6.) Van-e kapcsolatod Istennel?, nap-nap után folyamatosan?
– Vagy, ha van is, – e kapcsolat meg-meg szakad? Miért?
- 7.) Jó-e a kapcsolatod Istennel a Te lelked szerint?
- 8.) Szereted-e Istent?
– Ha szereted Istent, hogyan? – úgy ahogy Isten elvárja és *teremtéskor* elképzelte Rólad?, hogy szeretni fogod?!
– Vagy csak, mint egy csatangoló gyermek, aki elhagyta a szülői házat

- Vissza akarsz-e térni az „Isten házába” az Isten „Családi” melegébe és akarsz-e *mindennap* beszélgetni:
- Égi, Teremtő Atyáddal és Istenfiúi „Testvéreddel” Jézussal? – és Égi Édesanyáddal Szűz Máriával, Jézus Édesanyjával?
- 9.) Megígéred-e Égi Teremtő Atyádnak, hogy megbeszélled Vele minden utadat, munkádat, gondodat, stb...? mielőtt bármelyikbe belefogsz?
- 10.) Kikéred-e Teremtő Istened tanácsát, mielőtt bármily intézkedést teszel?
- 11.) Igyekez-e arra, hogy Istentől megvárod a választ arra, hogy mit, hogyan tegyél? Szt. Biblia felnyitása, csendes szobában Istenre figyelés, stb. által?
- 12.) Akarsz-e Jézus „kis” apostola lenni, hogy mások előtt megvallod Őt Istennek, akiben hiszel, hogy Ő is megvalljon Isten Atyánk előtt?

DR. FÖGLEIN JÁNOS

ÁLDOZTATÓINK

Bizonyára sokan ismerik személyesen azokat, akik a szentmisét celebráló pap mellett rendszeresen áldoztatnak bennünket. Vannak azonban közülünk olyanok is, akik csak az arcukat ismerik és nem tudják, kik rejtőznek mögöttük. Elsősorban nekik szól majd sorozatunk, amellyel szeretnénk folyamatosan mindnyájukat megismertetni.

A következő lapszámainkban magukról írt néhány mondatukkal talán sikerül még közelebb kerülniük hozzánk.

Áldoztatónk névsora: ULRICH FERENCNÉ, ARNOLD ATTILA, ECKERT JÓZSEF, GÁLOS ISTVÁN, GULD ISTVÁN, SZANYÓ ÁRPÁD, VICZE LÁSZLÓ

A BELVÁROSI PLÉBÁNIA HIRDETÉSEI 2004. ELSŐ FÉLÉV

- Május 30.** Pünkösdvasárnap: Búcsúi zárandoklat Csik-somlyón
- Június 5.** szombat: zárandoklat Szentlászlóra Hegedűs János atyához
- Június 12. szombat: Egyházközségi nap a Remetén. Játék / Sport / főzőverseny**
- Június 13.** vasárnap: Úrnappja, a 9 óras szentmise után körmenet a lelkeségi mozgalmak oltárdíszítésével, egyben a Te Deum is. 17.30-tól fatimai imaóra. 18.30 vesperás.
- Június 19.** szombat: diakónus és papszentelés Pécssett (Szép Attilát szentelik diakónussá)
19.00 Farkas Béla atya 40 éves papi jubileumi miséje, diakonusként szolgál: Szép Attila, utána pogácsázás és koccintás a közösségi házban batusy módon.
- Június 26.** szombat 17.30. Szabó Ferenc jezsuita atya irodalmi estje Bíró László püspök atyával utána
19.00 szentmise a templomban
- Június 27.** vasárnap: de. 10.00 Bíró László püspök úr bélyegkiállítás nyit meg a plébánia közösségi házában
11.00 Bíró László püspök atya 30 éves papi és 10 éves püspöki jubileumi miséje, utána pogácsázás és koccintás a közösségi házban batusy módon.
- Július 16. péntek:** Kármelhegyi Boldogasszony ünnepe
18.00 szentmise skapuláre feladásával
- Július 25. vasárnap** de. 11.00 Bíró László püspök úr ünnepi szentmiséje, bajorországi vendégei részvételével
- Augusztus 11-15:** Medugorjei zárandoklat
- Szeptember 4-5:** Remetei búcsú, szombaton este gyalog-zárandoklat, szentmise, keresztút és Szentségimádás
Vasárnap de. fél 11: Ünnepi szabadtéri szentmise és körmenet dr. Takács Nándor püspök atya vezetésével.

AZ ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

Húsvétől Pünkösdig

Megkereszteltek

Solymosi Dzsennifer
Komiáti László András
Kujáni Arnold Gyula
Horváth László
Pál Tamás
Nagy Ferenc
Kovács Julianna
Szabó Dominik

Kovács Kylie Shannel
Karolina
Szente Zsófi

Meghaltak

vitéz Pozsonyi István
Nagy Istvánné
Mohai István

Megesküdtek

Oláh Zoltán - Finta Krisztina
Sebestyén Tamás - Vadász Andrea

Megbérmáltak:

Bálint Mónika (Dorottya)
Erős Anett (Gabriella)
Pegler Anett (Beatrix)
Szakállas Aliz (Mónika)

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.
Kereskedelmi forgalomba nem kerül.
Felelős szerkesztő: Bacsmai László plébános
Szerkesztő: Visontai László
Munkatársak: Guldi Noémi, Schubert Judit

A BELVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2004. március 31–május 15-ig

Meghaltak

Vida Nándorné
Sudár György
Szenyéri György
Erős Piuszné
Nyéki Ferenc
Weisz Mihályné
Zubor Lászlóné
Taru Ferencné
Rieger Józsefné
Bóvári János
Szabó Ferencné
Szemes József
Pap János
Müller Józsefné
Sziva Tivadarné
Steiner Mihályné
Vizes József
Iszteltekker Józsefné
Palatinszki Péter
Dr. Fenyőházi László
Szivér Béla
Szalontai Ferencné
Pataki Lászlóné
Dr. Kolombusz László
Schüller Károly

Gyimesi Sándorné
Musch Jánosné

Megkereszteltek

Kelemen Laura
Noelle Patricia Balbach
Arbanász Kata
Potyondi Réka
Trunk László
Trunk Zita Zsófia
Veres Róbert Botond
Cseke Cintia Livia
Domi Nándor
Várkonyi Andrea
Braun Anna Luca
Jaksa Renáta Kitti
Véghelyi Péter
Járfás Melinda
Sill Eszter Eliza
Banó Edina Bernadett
Pápai Timea
Németh Dóra
Both Panna Luca
Madarász Zita
Garay Bence

Megesküdtek

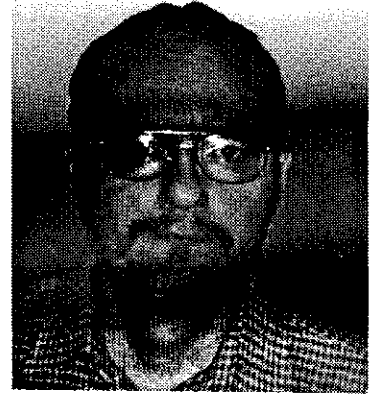
Gergely József - Drinóczi Anett
Huszt Gábor - Bódog Ildikó
Gombor László - Liszka Margit
Hladics Tibor - Bogáti Beáta
Nyitrai Zoltán - Hesz Zsanett
Sill Attila - Polonyi Erzsébet
Bakonyi Csaba - Mészáros Berkecz Judit
Mráz Gábor - Budavári Zsuzsanna

KEDVES ÚJSÁGOLVASÓ ÉS ÍRÓ HÍVEK!

Szíves figyelmükbe ajánlom Visontai László egyházközségi képviselőtestületi tagot, akit a kecskeméti zárandoklatunkon kértem fel, hogy a továbbiakban a Családunk szerkesztésével foglalkozzon. Ha ő valakit megkér, tekintsek úgy, mint ha én tenném. A cikkeket is neki lehet leadni, de a postás szerepét továbbra is vállalom. Kívánok neki jó munkát és sok sikert, mindnyájunk örömére.

BACSMAI LÁSZLÓ PLÉBÁNOS

BEMUTATKOZOM

VISONTAI LÁSZLÓ vagyok.

2002 decemberétől vagyok egyházközségünk képviselője. Plébánosunk, László atya felkérésére örömmel vállaltam a Családunk sajtóreferensi megbízatását. Nem ismeretlen számomra ez a munka. Korábban tagja voltam a Katolikus Iskola „Historia Scholae” újság szerkesztő bizottságának is. Remélem, megfelelek majd azon elvárásoknak, hogy a most 10 éves újságunkat a hívek valóban úgy vegyék ezután is kezükbe, mint egy nagycsalád hírnökét, megosztva örömet, enyhítve bánatot egyaránt.

Ezúttal kérek minden olvasót, hogy akinek bármilyen közlendője van, vagy meg szeretné osztani gondolatait mindnyájunkkal az újságon keresztül, az keressen meg akár személyesen, akár levélben. Remélem, segítenek, ha valakit felkérek egy-egy eseménnyel kapcsolatos cikk megírására.

Elérhetőségem: személyesen vasárnap a 9 órai szentmise után. Levélben a plébániára címezve. Email: visontai.szek@axelero.hu

2004. május 23-án a belvárosi templomban a 9 órai szentmisén Bacsmai László plébánosunk 58 elsőáldozót részesített az áldozás szentségében. Köszönöm ezért a szülőknek, kezeseknek, hitoktatóknak, nevelőknek és papjainknak. Isten tartson meg benneteket közöttünk!